

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

78. Ex illâ die &c. Præceptum super omnimodâ, absolutâ, integrâ, &
inviolabili observatione eorum, quæ alias à Sanctitate Suâ in causâ
Rituum, seu ceremoniarum Sinensium decreta fuerunt: Cum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

Episcopi Agrigentini, ut Delegati.

Archiepiscopi Panormitani, ut Delegati.

Archiepiscopi Panormitani, ut Delegati.

Archiepiscopi Montis Regalis, ut Delegati.

LXXVIII.

PRÆCEPTUM.

Super omnimodâ, absolutâ, integrâ, & inviolabili observatione eorum, quæ aliâs à Sanctitate Suâ in Causâ Rituum, seu Ceremoniarum Sinenfium decreta fuerunt: Cum rejectione quarumcumque rationum, seu executionum ad ejusmodi Decretorum executionem declinandam allatarum, ac præscriptione Formulæ juramenti per Missionarios illarum Partium præfentes, & futuros hac in re præstandi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EX illâ die, quâ, nullo licet meritum nostrorum suffragio, Catholica Ecclesiæ gubernacula, hoc est, munus suâ amplitudine gravissimum, ac temporum iniquitate molestissimum, Deo sic disponente, suscepimus: nihil Nobis manum clavo admoventibus antiquius fuit, quam acerrimas contentiones jampridem in Imperio Sinarum inter Apostolicos illarum partium Missionarios exortas, semperque in dies magis invalescentes, tam circa quasdam voces Sinicas ad Sanctum, & ineffabile Dei Nomen exprimentum inibi usurpatas, quam circa nonnullos earum Gentium ritus, veluti supersticiosos à quibusdam ex Missionariis prædictis reprobatos: ab aliis verò, ut potè eos civiles tantum asserentibus, permillos, Apostolici Judicii censurâ opportunè dirimere, ut sublatis dissidiis, Christianæ Religionis, Catholicaque Fidei propagationem turbantibus, omnes tandem id ipsum dicerent in eodem sensu, & in eadem sententiâ, unoque ore glorificaretur Deus ab iis, qui sanctificati sunt in Christo Jesu.

S. 1. Hoc consilio responsa, illa, quæ ad varias quæstiones super ejusmodi rebus excitatas, prævio diuturno examine dudum, videlicet tempore fel. rec. Innocentii Papa XII. Prædecessoris nostri inchoato, ac deinde jussu nostro per plures annos continuato, auditisque utriusque Partis rationibus, nec non complurium Theologorum, & Qualificatorum sententiis à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum adversus hæreticam pravitatem autoritate, Apostolicâ deputatorum data fuerunt, Nos die xx. Novembris MDCCIV. eadem autoritate confirmavimus, & approbavimus.

S. 2. Ea autem, quæ in responsis hujusmodi decreta fuerunt, sunt, quæ sequuntur: Cum Deus Optimus Maximus congruè apud Sinas vocabulis europæis exprimi nequeat: ad eundem verum Deum significandum, vocabulum Thien Chu, hoc est, Cæli Dominus, quod à Sinenfibus Missionariis, & Fidelibus longo, ac probato usu receptum esse dignoscitur, admittendum esse: Nomina verò Tien Cælum, & Xang Ti, Supremus Imperator, penitus rejicienda.

Iacirò tabellas cum inscriptione Sinica King Tien, Cælum colito, in Ecclesiis Christianorum appendi, seu jam appensas in posterum inibi retineri permittendum non esse.

Ad hac nullatenus, nullaque de causa permittendum esse Christianis, quod præfint, ministrant, aut intersint solemnibus sacrificiis, seu oblationibus, quæ à Sinenfibus in utroque æquinoctio jussumque anni Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri solent, tanquam superstitione imbutis. Similiter nec esse permittendum, quod in Edibus Confucii, quæ Sinico nomine Miao appellantur, iidem Christiani exerceant, ac peragant ceremonias, ritus, & oblationes, quæ in honorem ejusdem Confucii sunt; tum singulis mensibus in Novitatio, & plenilunio à Mandarinis, seu primariis Magistratibus, aliisque Officialibus, & Literatis: tum ab iisdem Mandarinis, seu Gubernatoribus, ac Magistratibus, antequam dignitatem adeant, seu saltem post ejusdem possessionem adeptam: tum denique à Literatis, qui postquam ad gradus sunt admisi, è vestigio ad Templum, seu Adem Confucii se conferunt.

Præterea non esse permittendum Christianis in Templis, seu Edibus Progenitoribus dicatis oblationes minus solennes eisdem facere, nec in illis ministrare, aut quomodolibet inservire, vel alios ritus, & ceremonias peragere.

Item nec esse permittendum præfatis Christianis oblationes, ritus, & ceremonias hujusmodi coram Progenitorum tabellis in privatis Domibus, sive in eorumdem Progenitorum sepulchris, sive antequam Defuncti sepulture tradantur, in eorum honorem fieri consuetas, una cum Gentilibus, vel seorsim ab illis peragere, eisque ministrare, aut interesse; Imò prædicta omnia, utpotè quæ, perpensis hinc inde deductis, nec non diligenter, ac mature discussis omnibus, ita peragi comperta sunt, ut à superstitione separari nequeant, Christianæ Legis cultoribus ne quidem permittenda esse præmissa publica, vel secreta protestatione se non religioso, sed civili, ac politico tantum cultu erga Defunctos illa præstare, nec ab eis quidquam petere, aut sperare.

Non tamen per hæc censendam esse damnatam præsentiam illam, seu assentiam mere materialem, quam cum Gentilibus supersticiosa peragentibus, citra ullam sive expressam, sive tacitam gestorum approbationem, ac quovis ministerio penitus secluso, eisdem supersticiosis actibus quandoque præstari contingat à Christianis, cum aliter odia, & inimicitie vitari non possunt, facta tamen prius, si commode fieri poterit, fidei protestatione, ac cessante periculo subversionis.

Denum permittendum non esse Christianis tabellas Defunctorum Progenitorum in suis privatis domibus retinere juxta illarum partium morem, hoc est, cum inscriptione Sinica, quæ Thronus, seu Sedes Spiritus, vel Anima N. significetur; imò nec cum alia, quæ Sedes, seu Thronus, adeoque idem, ac priori, licet magis contracta inscriptione, designari videatur. Quo verò ad tabellas solo Defuncti nomine inscriptas, tolerari posse illarum usum, dummodo, in eis conscribendis omittantur omnia, quæ superstitionem redolent, & secluso scandalo; hoc est, dummodo qui Christiani non sunt, arbitrari non possint tabellas hujusmodi à Christianis retineri ea mente, quæ ipsi illas retinent, nec non adjecta insuper declaratione ad latus ipsarum tabellarum apponenda, quæ, & quæ sit Christianorum de Defunctis fides, & qualis Filiorum, ac Nepotum in Progenitores pietas esse debeat, enunciatur.

Per præmissa nihilominus non vetari, quominus erga Defunctos peragi possint alia, si quæ sint, ab iis Gentibus, peragi consuetas, quæ verè supersticiosa non sint, nec superstitionis speciem præferant; sed intra limites civilium, & politicorum Rituum contineantur. Porro quam hæc sint, & quibus adhibitis cautelis tolerari valeant, tum pro tempore existentis Commissarii, & Visitatoris Generalis Apostolici, seu ejus vices exercentis in Imperio

Christifidelibus interdicitur ministerium, & interventus Sacrificii Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri consuetis.

Exercitium itidem ceremoniarum, quæ statim temporibus peraguntur in honorem ejusdem Confucii.

Oblationes minus solennes, aliaque similia in Templis Progenitoribus dicatis vetantur Christianis.

Idque etiam coram Progenitorum Tabellis in privatis domibus.

Quamvis præmittatur publica, vel secreta protestatio, quod hæc omnia cultu civili expleantur.

Supraposita prohibito limitatur in ea lumerè assentientie materialis, præhabita fidei protestatione, ac secluso ministerio, & periculo subversionis. Tabella Defunctorum Progenitorum vetantur cum Inscriptione Sinica, quæ Sedes Spiritus, vel anima designantur, & permittuntur illis, quæ tantum continent nomen Defuncti, cessante scandalo.

Acta erga defunctos præfata permissa permittuntur, dummodo supersticiosa non sint, etiam specie tenus, declaratione circa id relicta Visitatori Apostolico, aliisque Prælati.

Sina-

Exordium ab enixo desiderio dirimendi controversas ortas in Sinarum Imperio inter Apostolicos Missionarios tam circa usum quarundam vocum ad exprimentum Dei nomen acceptarum, quam circa quosdam ritus inibi vigentes.

Narrat prævia diligenti discussione fuisse his de rebus edita nonnulla responsa per Congregationem S. Officii, eaque subinde Apostolica Autoritate confirmata.

Tenor eorumdem Resolutionum.

Ad significandum verum Deum approbatur vox Tien Chu, rejectis nominibus Tien, & Xang Ti.

Appendio Tabellarum cum Inscriptione King Tien prohibetur.

Sinarum, tum Episcoporum, & Vicariorum Apostolorum illarum partium iudicio relinquendum esse, qui tamen interea omni, quo poterunt, studio, ac diligenter a curare debeant, Gentium ceremoniis penitus sublatis; illi usum à Christianis, & pro Christianis hac in re usum recedantur, ritus, quos Catholica Ecclesia pro Defunctis pie prescripsit.

Continuatio
praesentium
litterarum.

Refert Decretum factum die 25. Septembris 1710. super observantia praedictorum, ac alterius Decreti editi à Cardinali de Tournon Visitatore.

Causa ex praemissis iam absolutam fuerat.

Executio nem nihilominus supra expositorum Responsorum sinistra interpretatione, ac pluribus excitationis praetextibus retardari ait.

Quibuscumque Praelatis, Vicariis, Missionariis, & Officialibus in Sinarum Imperio, certis constitutis poenis, observantiam injungit praedictorum Responsorum.

§. 3. Post haec verò labente serè sexennio, nempe die xxv. Septembris MDCCX., auditis iterum dictorum Cardinalium, qui rem mature, ac diligentissime discussunt, suffragiis, eadem Responia, nec non Mandatum seu Decretum, quod illis expressè inherendo à pie record. Carolo Thoma, dum vixit, ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali de Tournon nuncupato, tunc Patriarcha Anthiocheno, Commissario, & Visitatore Apostol. Generali in praefato Imperio Sinarum die xxv. Januarii MDCCVII. editum fuit, ab omnibus, & singulis, ad quos spectabat, inconcusse, & inviolabiliter sub censuris, & poenis in Mandato, seu Decreto hujusmodi expressis observanda esse decrevimus, & declaravimus: quovis contrafaciendi quæsto colore, seu praetextu penitus sublato, ac potissimum non obstante quacumque appellatione à quibusvis personis ad Nos, & Sedem Apostolicam interposita, quam propterea prorsus rejiciendam esse similiter decrevimus, ac re ipsa rejecimus, prout in Decreto hac de re edito fufius continetur.

§. 4. Hac omnia plenè, & abundè sufficere debuissent, ut ea, quae inimicus homo supereminaverat, zizania ex agro illo radicibus evellerentur, Fidelesque omnes nostris, & hujus Sanctae Sedis mandatis ea qua per erat, humilitate, & obedientia obsequerentur: praesertim cum in calce Responsorum praedictorum à Nobis, si ut praemittitur, confirmatorum, & approbatorum causam iam finitam esse aperitis, & perspicuis verbis pronunciatum fuerit.

§. 5. Verum cum, sicuti ex eisdem partibus, non sine intimo animi nostri dolore, ad Nostri pervenit Apostolatus auditum, tam enixè à Nobis praescripta Responsorum hujusmodi executio male à plerisque sive vano, s. illoque obtentu, quod illa à Nobis suspensa fuerint, vel minus legitime promulgata, sive conditionum, ut perpetam afferitur, in eis instarum, & ante executionem ipsam verificandarum, factorumve, super quibus ipsa emanarunt, non justificatorum ratione, sive ulteriorum à Nobis ea in re edendam declarationum colore, sive gravium, quae tam Missionariis, quam Missioni ipsi ex demandata executione venire possent, periculorum formidine, sive demum Decreti dudum, nempe die xxiii. Martii MDCLVI. super ejusmodi Ritibus, seu Ceremoniis Sinicis à praefata Congregatione Cardinalium editi, ac à rec. mem. Alexandro Papà VII. etiam Praedecessore nostro approbati praetextu, non sine gravi Pontificiae nostrae Auctoritatis injurià, Christianifidelium scandalo, ac salutis Animarum detrimento, satis diu multumque eludatur, aut saltem nimium retardetur.

§. 6. Hinc est, quod Nos, ex commissae Nobis divinitus Apostolicae servitutis munere, difficultates, tergiversationes, subterfugia, & praetextus hujusmodi penitus, & omnino è medio tollere, ac rejicere, nec non Christianifidelium quieti, Animarumque salutem, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere cupientes: de eorumdem Cardinalium consilio, ac etiam motu proprio, & exacta scientia, ac maturà deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, omnibus, & singulis Archiepiscopis, & Episcopis in supra dicto Sinarum Imperio, aliisque ei conterminis, sive adjacentibus Regnis, ac Provinciis nunc, & pro tempore quocumque existentibus sub sus-

penionis ab exercitio Pontificalium, & Interdicti ab ingressu Ecclesiae: eorum verò Officialibus ac Vicariis in spiritualibus Generalibus, aliisque illorum Locorum Ordinariis, ac etiam Vicariis Apostolicis, qui Episcopi non sint, eorumve Provinciarum, nec non Missionariis tam Saecularibus, quam cujusvis Ordinis, Congregationibus, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regularibus, sub excommunicationis latae sententiae, à qua nemo à quoquam, praeterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente; nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit, & quoad Regulares etiam privationis vocis activae, & passivae poenis per Contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrendis, tenore praesentium praecipimus, ac in virtute sanctae obedientiae mandamus, ut Responsa praesentia, omniaque, & singula in eis contenta exactè, integrè, absolute, inviolabiliter, & inconcusse observent, ac ab eis, quorum cura ad illos spectat, similiter observari, quantum in ipsis est, curent, & faciant; Neque illis sive ullo ex superius expressis, sive alio quovis titulo, causà, occasione, colore, vel praetextu contravenire quoquo modo audeant, vel praesumant.

§. 7. Praeterea motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie statuimus, & sub eisdem excommunicationis reservatae, ac privationis vocis activae, & passivae poenis ordinamus, ut omnes, & singuli Ecclesiastici tam Saeculares, quam praedictorum Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, Regulares, ad Sinas, aliave praefata Regna, & Provincias, sive ab hac Sancta Sede, sive etiam ab eorum Superioribus missi, & quocumque in posterum mittendi, cujusvis tandem tituli, aut facultatis vigore illie existant, vel in futurum exiterint: missi scilicet, statim ac praesentes litterae eis innotuerint, mittendi verò, antequam ibidem aliquod Missionarii munus exercere incipiant, Juramentum de fideliter, integrè, ac inviolabiliter observando ejusmodi Praecepto, ac Mandato nostro juxta formulam in praesentium litterarum calce annotandam, in manibus Commissarii, & Visitatoris Apostolici in praefato Imperio Sinarum pro tempore existentis, vel alterius ab illo deputati; sive eo deficiente, in manibus Episcoporum, vel Vicariorum Apostolicorum dictarum partium, in quorum respectu jurisdictione commorantur, vel commorabuntur, aut aliorum ab eis deputatorum: Regulares verò in manibus insuper Superiorum suae Religionis, vel ab illis deputatorum in eisdem partibus existentium, praestare omnino debeant, ac teneantur, ita ut ante praestationem juramenti hujusmodi, & subscriptionem sub eadem formulà ab unoquoque, qui juramentum ipsum praestiterit, propria manu faciendam, nullum Missionarii munus continuare, aut exercere, imò nec tanquam deputati ab Episcopis, seu Ordinariis Locorum, aut tanquam simplices suae Religionis Presbyteri, sive alio quovis titulo, causà, seu privilegio, de quibus expressa, specialis, & specialissima esset faciendamentio, Christianifidelium confessionis audire, concionari, aut Sacramenta quomodolibet administrare ullo modo valeant, nullisque omnino facultatibus, sive sibi speciatim, sive suis respectivè Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, hujusmodi generaliter à Sede praefata concessis uti possint, sed quoad eos, praeter, & ultra superius expressas poenas, omnes, & singulae facultates praedictae omnino cessent, nulliusque roboris sint, & esse censentur.

§. 8. Omnia autem juramenta hujusmodi per quocumque Missionarios tam Saeculares, quam Regulares in memoratorum sive Commissarii, & Visitatoris Apostolici pro tempore existentis

Sub eisdem poenis mandatur, ut omnes Missionarii praestent juramentum super dicta observantia juxta formulam infra recitandam.

Personas designat, quae tale juramentum recipere debeant.

Inhibet Missionariis, ne ante praestationem juramenti munus ipsis incumbens continuare, vel assumere possint, suspensis quibuscumque facultatibus.

Praedicta juramenta transmitti debeant ad Sac. Congregatio-

five

nem Sanctissimæ Inquisitionis.

Superiores cujusvis Ordinis, & Congregationis existentes in illis partibus tenentur etiam ad exigendum à suis Subditis juramentum, ac transmittendum ad Superiores Generales.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

ive Episcoporum, aut Vicariorum Apostolicorum manibus, sicut præmittitur, præstanda, postquam subscriptione munita fuerint, vel saltem authentica illorum exempla per eisdem Commissarium, & Visitatorem Apostolicum pro tempore existentem, Episcopos, & Vicarios Apostolicos ad præfatam Congregationem Cardinalium, quantocius fieri poterit, transmittantur.

§. 9. Superiores verò Regulares cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, illic nunc, & pro tempore existentes sub eisdem penis teneantur non solum idem juramentum in præfatorum, sive Commissarii, & Visitatoris Apostolici pro tempore existentis, sive Episcoporum, aut Vicariorum Apostolicorum manibus, juxta modum supra præscriptum, præstare, eisque formulæ subscribere, sed etiam illius præstationem à suis respectivè Subditis exigere, ac authentica eà super re documenta quamprimum transmittere ad suos respectivè Superiores Generales, qui illa memoratæ Congregationi Cardinalium statim tradere debebunt.

§. 10. Decernentes easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quòd prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præminentia, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individuâ mentione, & expressione digni illi non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, casusque, propter quas præsentis emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & Substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili individuamque expressionem requirere defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas appellationis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas, etiam quorumvis à Sede præfatâ concessorum privilegiorum prætextu, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quâvis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; easque propterea, omnibus, & singulis quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omninò rejecti, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusè observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam caularum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præsentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam

quâvis autoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostrâ & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsitò non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutum, & Societatum, etiam Jesu, ac quarumvis Ecclesiarum, & aliis quibuscumque, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Ecclesiis prædictis, aliisque quibuscumque personis, etiam quantumvis sublimibus, & speciosissimâ mentione dignis à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per vim contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & i solitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliâve quâlibet mundanâ, vel Ecclesiasticâ dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatore, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantumcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quâvis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & infererentur, præsentibus proplene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliâ in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Formula autem juramenti, sicut præmittitur, præstandi est, quæ sequitur, videlicet: *Ego N. Missionarius ad Sinas, vel ad Regnum N. vel ad Provinciam N. à Sede Apostolica, vel à Superioribus meis juxta facultates eis à Sede Apostolica concessas missus, vel destinatus, Præcepto, ac Mandato Apostolico super Ritibus, & Ceremoniis Sinensibus in Constitutione Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis divina providentia Papa XI. hac de re edita, qua præsentis juramenti formula præscripta est, contento, ac mihi per integram ejusdem Constitutionis lectionem optime noto, plenè, ac fideliter parebo, illisque exactè, absolutè, ac inviolabiliter observabo, & absque ulla revocatione adimplebo; si autem (quod Deus avertat) quoquo modo contravererim, totis, quoties id evenerit, penis per prædictam Constitutionem impostis me subiectum agnosco, & declaro. Ita tacitè Sacrosanctis Evangelis promitto, voveo, & juo. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.*

Ego N. manu propria.

§. 13. Cæterum volumus, & expressè mandamus, ut eadem præsentis literæ, seu earum exempla, etiam impressa, notificentur, & intimentur omnibus, & singulis memoratorum Ordinum, Congregationum, Institutum, & So-

Derogatio contrariorum etiam Statutorum, & Privilegiorum Societatis Jesu.

Formula juramenti præstandi, ut supra.

Mandat. ut præsentis literæ generalibus Superioribus cujusvis Ordinis, & Congregationis

tionis intimentur. quo illi observantiam nomine proprio, & Subditorum spondeant, aliaque adimpleant pro literarum executione.

Fides habenda Transumptis.

Publicatio.

LXXIX.

Exordium. à bellico apparatu, & minis Turcarum.

Ex Psal. 78. v. 6. 2. Paralypom. c. 20. v. 6. & 12.

cietatum, etiam Jesu, Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hoc ut tam suo, quam prædictorum eis respectivè Subditorum, seu Inferiorum nomine, ipsas literas fideliter exequi, & observare spondeant, actumque sponsonis hujusmodi in scriptis reddant: earum verò exempla prædicta pluribus viis, quanto citius fieri poterit, transmittant ad eosdem suos Subditos, seu Inferiores in Sinis, aliisque Regnis & Provinciis supradictis degentes, cum æctissimis præceptis easdem literas, & in eis contenta quæcumque plenariè, & integrè, ac verè, realiter, & cum effectu in omnibus, & per omnia similiter exequendi, & observandi. Quia verò difficile foret literas hujusmodi originales ubique ostendi, & publicari, volumus pariter, & decernimus illarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibite, vel ostense. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Martii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno XV.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto, Indictione Octava, die verò vigesima Martii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Pape XI. anno ejus decimoquinto supradictæ Literæ Apostolica affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum, Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ in Monte Citorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Horatium Pierum Apostolicum Cursorem.

Petrus Romolatus Magister Curforum.

JUBILEUM UNIVERSALE.

Ad implorandam Divinam opem contra Turcas.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christianis fidelibus presentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ubi primùm non sine gravissimo animi nostri dolore accepimus nefarium Turcarum Tyrannum tot, ac tantarum ante aliquot annos, cum immortalis Christiani nominis gloriæ, acceptarum claudium benè memorem, ac de iis vindictam sumere ferè cogitantem, collectis tot Provinciarum, ac Regnorum, quæ tyrannide suâ opprimit, viribus, efferatori, quam unquam rabie, bellum instaurare velle, maximisque tam maritimis, quam terrestribus copiis Christianorum fines formidabili suâ potentia irrumperere decrevisse; Nos imminentibus fideli Populo periculis paternâ charitate vehementer commoti, primùm quidem privatis Nostris Sacrificiis ad Deum toto corde clamare non cessavimus, ut effunderet iram suam in gentes, quæ illum non noverunt, & in Regna, quæ Nomen ejus non invocaverunt: verba illa Josaphat Regis, cum ab Ammonitis, & Moabitibus impeteretur, humiliter usurpantes: Domine Deus Patrum Nostrorum, tu es Deus in Cælo, & dominaris cunctis Regnis gentium: in manu tua est fortitudo, & potentia, nec

quisquam tibi potest resistere. In Nobis quidem non est tanta fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, quæ irruit super Nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solum habemus residuum, ut oculos nostros dirigamus ad te. Indictis deinde publicis precibus Christianifideles non solum in Almâ Urbem nostrâ, sed etiam in universâ Italiâ, eique adjacentibus Insulis degentes ad iram Dei, quæ peccatis hominum assidue læcessitur, per salutaris pœnitentiæ lamenta, jejunia, elemolynas, sinceræque obsecrationes placandam excitare studuimus.

§. 1. Idipsum nunc demum à toto Christiano Populo faciendum esse arbitramur, ut concordi charitatis fervore accedant omnes cum fiducia ad thronum gratiæ, scissisque per veram pœnitentiam cordibus, ac auctis per juniorum labores, & elemosynarum largitiones vicibus orationis, Divinam opem in his urgentissimis Ecclesiæ necessitatibus unanimiter implorare conantur. Potens est enim oratio Ecclesiæ supplicantis ad Dominum, qui pius est, ac misericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Opportuno igitur recurrente tempore, quo Divinus Spiritus, repentino sonitu super Apostolos, venit, mentesque carnalium in sui amorem permutavit, & foris apparentibus linguis igneis facta sunt intus corda flammantia, Patrem misericordiarum, & Deum totius consolationis suppliciter invocemus, ut fideles suos, ac præsertim Catholicos Principes, veræ charitatis indissolubili nexu firmiter vinciat, induatque illos fortitudine, quæ de Cælo est; undè hostes Christiani Nominis, qui in multitudine contumaci, & superbiâ venientes, Regna, Provincias, & Principatus evertere, clavisibus involvere meditantur, protegente Domino, in cujus manu est salutare in multis, & in paucis, dissipentur, & disperdantur, atque à Christianorum cervicibus longè repellantur.

§. 2. Hæc autem ut fructuosius, ac promptius ab omnibus peragantur, ex prædicto Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more, celestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & liberali manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus autoritate confisi, ex illâ ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christianis fidelibus in præfata Urbe degentibus, qui solemnem Processioni, quam feriâ secundâ proximi Festi Pentecostes à Basilicâ Principis Apostolorum ad Ecclesiam Sancti Spiritus in Saxiâ de eadem Urbe unâ cum Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romanâ Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatibus quoque, & Officialibus ejusdem Curie, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino, de more agemus, devotè interfuerint: vel Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium duarum proximarum hebdomadarum à Dominicâ infra currentem Octavam Ascensionis inchoandarum, saltem semel devotè visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra, effuderint, ac quartâ, & sextâ festis, & Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominicâ die immediate sequenti, vel alia die inter eandem hebdomadam

Christianum populum hortatur ad ea verè pietatis opera, per quæ divinum prædictum concilietur.

Solemnem Processionem indictâ Basilicâ Vaticana ad Ecclesiam S. Spiritus.

Plenariam Indulgentiam elargitur Adimplentibus opera præscripta.